

„Само една Копривщица със своите 10 автори, родом оттук, е дала на българското книгопечатане от епохата на Възраждането повече книги (126), отколкото всички автори, родени в Западна България (87) или в Македония (92), и почти толкова книги, колкото са издали всички местни рупски (югоизточнобългарски) автори.“

Този забележителен факт, изтъкнат от големия руския учен проф. Григорий Венедиктов, се дължи на изключителната роля на Копривщица като културно-просветен и книжовен център през Възраждането. Още през 1833 г. в дарената от Малки чорбаджи Вълко Чалъков къща отваря врати първото общинско училище, което бързо отеснява за жадните за знания копривщенци. Пак с щедрата десница на същия достолепен чорбаджия през 1837 г. край р. Тополница е построено ново училище, в което е нает да преподава Неофит Рилски и това привлича от всички краища на земите ни будни българи. Когато през 1846 г. от Русия се завръща изучилият се даскал Найдено Геров, той открива първото българско класно училище, в което се преподават нови дисциплини по най-модерни за времето си учебни методи. Тези училища, както и откритото през 1850 г. девическо училище, се издържат на обществени начала.

България е една от най-старите държави в света. Тя е част от Балканския полуостров и е гранична държава с Гърция, Турция, Северна Македонија и Република Сербия. Площта ѝ е 110 910 км².